

DOM

afsagt den 2. maj 2017 af Vestre Landsrets 6. afdeling (dommerne _____, _____ og _____ (kst.)) i ankesag

V.L. B-0083-17

L _____
(advokat _____, _____)
mod
F _____
(advokat Thomas Birch, Nivå)

Retten i Kolding har den 6. januar 2017 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS _____).

Påstande

For landsretten har appellanten, L _____, nedlagt påstand om betaling af yderligere 2.027.919,68 kr. med procesrente af 19.117,78 kr. fra den 29. juli 2012, af 31.061,25 kr. fra den 20. september 2012, af 125.299,63 kr. fra den 7. marts 2013, af 105.698,11 kr. fra den 12. maj 2013, af 88.104,33 kr. fra den 29. september 2013, af 75.506,58 kr. fra den 1. november 2013, af 85.347 kr. fra den 12. september 2014 og af 1.497.785 kr. fra sagens anlæg den 10. oktober 2014.

L _____ har subsidiært nedlagt påstand om betaling af et af landsretten fastsat

mindre beløb.

Indstævnte, F [REDACTED], har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende oplysninger

L [REDACTED] påstand er opgjort som for byretten med fradrag af det af byretten tilkendte beløb på 21.870,85 kr.

Forklaringer

L [REDACTED] har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

L [REDACTED] har supplerende forklaret, at hun ikke nåede at få sikkerhedssele på, inden bilerne stødte sammen. Hun husker ikke, hvilke airbags der blev udløst, men hun har fået fortalt, at samtlige airbags i bilen blev udløst. Hun blev kastet rundt i kabinen, og taxien ramte efter sammenstødet frontalt ind i muren. Det var sådan, hun følte det.

I den periode, hun var ansat hos A [REDACTED], var der ikke ansat nok folk til de opgaver, der var, og hun havde derfor en del overarbejdstimer, hvilket i længden var stressende. Hun var afholdt som leder, og hun var karrieremæssigt på toppen af det, som hun ønskede. Hun havde ikke tidligere været sygemeldt med stress, da hun blev stresssygemeldt hos F [REDACTED]. Hun raskmeldte sig i december 2010 og var rask, da hun den 1. marts 2011 påbegyndte arbejdet hos B [REDACTED] Kommune.

Hun tog ikke noget medicin for sin nervesygdom. Sygdommen gjorde hende meget træt, så hun havde svært ved at klare almindelige møder på arbejdet. Hun var derfor til sidst nødt til at sygemelde sig. I december 2011 var forventningen både hos hende og hendes læge, at hun kunne starte op på arbejde igen i januar 2012. Hun havde under sygemeldingen en god og tæt dialog med kommunen som arbejdsgiver, og hun er ikke i tvivl om, at hun kunne være kommet tilbage til arbejdet, hvis hun ikke havde været udsat for ulykken, som således forlængede hendes sygemelding.

De behandlinger, hun fik hos fysioterapeut D [REDACTED], havde ikke nogen virkning eller

hjalp kun kortvarigt, og hun påbegyndte derfor i juni 2012 behandlinger hos en anden fysioterapeut i S█gade på grund af smerter i skulderen.

Hun var bundet af en konkurrenceklausul på 2 år og 6 måneder, efter at hun i 2008 stoppede som selvstændig i det fælles firma M█. Hun var på den baggrund nødt til at tage de forskellige jobs, der var, og hun måtte derfor i perioden skifte job lidt oftere, end hun ellers ville have gjort.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Den beskrevne forskel i Retslægerådets og Arbejdsskadestyrelsens vurdering af årsagssammenhængen angår hovedsageligt spørgsmål af lægefaglig karakter, og der må derfor lægges afgørende vægt på Retslægerådets vurdering.

Herefter, og af de grunde, der er anført af byretten vedrørende Retslægerådets besvarelse af de anførte spørgsmål, og efter indholdet af Retslægerådets udtalelse i øvrigt, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det ikke er bevist, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 17. december 2011 og L█s varige gener, og at Forsikringsselskabet F█ således er frifundet for kravene om godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Da der endvidere ikke efter bevisførelsen for landsretten er fornødent grundlag for at pålægge Forsikringsselskabet F█ at betale godtgørelse eller erstatning for midlertidige gener ud over de beløb for helbredsudgifter og svie og smerte, som er fastsat af byretten, stadfæster landsretten herefter byrettens dom.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal L█ betale sagsomkostninger for landsretten til Forsikringsselskabet F█ med 100.000 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand. Beløbet er inkl. moms, da Forsikringsselskabet

F [REDACTED] ikke er momsregistreret.

Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Thikendesforret:

Byrettens dom stadfæstes.

L [REDACTED] skal betale sagens omkostninger for landsretten til Forsikringsselskabet F [REDACTED] med 100.000 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 2. maj 2017.

retssekretær